

Forfatter: Bording, Anders

Titel: SAa kand den ædle Dyd ey maal oc maade settis

Citation: Bording, Anders: "SAa kand den ædle Dyd ey maal oc maade settis", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid90237/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

VII Digte til embedsmænd

137

At al eens Velfærd der paa staar,	For Nekker-Vijn betale,
312 Hvorledes hand sig gifter.	Af <i>Galathees</i> Melke-Spand
Maa skee vel een af dennem nu,	332 Jeg ej min Tørst vil svale.
Som vores Laug bepryde,	Men et for alting bedes om,
Til mig ter kaste Sind og Hu,	J vil for dennem sige,
316 Og Egte-Tro tilbyde.	Det jeg er farlig riig og from,
Seer derfor noje til, hvad vi	336 Og har skøt ingen Lige.
For Piger faa til Gieste:	Det jeg kun er ved tive Aar,
Jeg visi formode vil, at J	Som J dog Lybsk kand meene:
320 Forskaffer af dc beste.	Det jeg og vel til Hofve staar,
Paa alle Svin vil Kragen sig	Og nok en Ma kand tiene.
Til Rytter ej strax giøre:	340 Hvo veed? maa skee jeg der med kand
Den Mad skal være nydelig,	Det mig fornøjer lange,
324 Mand krasne Folk skal føre.	Og en ny-baget Fæstemand
Om jeg kand lange Skaal af Guld	344 Af Eders Laug hiemgange.
Og heele Ædelsteene,	Saa vil jeg slet ali anden Jid
Min Haand af Bækvens Taare fuld,	Og Syssel strax afbryde,
328 Mig ej for Skaal skal tiene.	Og hen ved Faste-lagens Tid
Saa længe jeg en Skilling kand	348 Til Bryllup Eder byde.

Ad Lectorem.

*Ludit pagina, sed vita proba est, & cui bic ludus noster non placet, ne legerit:
aut cum legerit, obliviscatur: aut non oblitus, ignoscat: Non Curios simulo, nec
Bacchanalia vivo.*

§9.

[1]

Helte-Lof

Den Høyædle Velbaaren oc berømmelig Herre

EJLER HOLCK

til Elkiaer/ Kongl. Mayt. af Danmark

oc Norge/ etc. Høybetroit General Major oc Øfverst til

foods/ Assessor udi Krigs Collegio, Befalnings Herre

ofver Kronborgs Fæstning oc Læn/ til en vel-

fortient æris mindre oc eftersagn.

Prentet i Kiøbenhaffn Aar 1665.

- [1] SAA kand den ædle Dyd ey maal oc maade settis!
 Saa kand en modig Helt ey trængis eller trætis
 Af nogen vedermood/ hand jo vil endelig
 4 Med høye gierninger igiemmel kæmpe sig.
 Saa tungt oc vanskeligt ey noget er at drifve/
 Hand det lor lust oc leeg jo pleyer op at skriffve.
 Huor haabet moxen self i misshaab falde vil/
 8 Hans kiecke Hierter der sig venter vundet spil.
 Den blege Missgunst selff kand hannem ey forskräcke/
 Den kaade Vellyst ey hans hiertis fæstning suecke:
 Den blinde Mammon faar med hannem aldrig bøn:
 12 Sig sell' hand noysis med/ oc er sin egen løn.
 Fra første barnsbeem op hand skærper sine tancker/
 Ved gode kunsters jd/ oc sig en grundvol sancker
 Til den Heroiskhed/ huor ved hans Føde-Land
 16 J sin tjd/ naar der gaan i knibe/ hielpis kand.
 Miltiades med sin seyrvindings tegn oc ære
 Hans søfn afbryder tid: hand ey kand rolig være/
 Før hand oc noget gjør til Menighedens gafn/
 20 Oc tilfortiener sig it ævigt ærc-nafn.
 Hand sine Fædres løf oc roos ey sig tilskrifver:
 For fremmed acter hand/ huis hand ey self bedrifver.
 Sin Adel-stammes skjold hand self at prude veed
 24 Med egne Dyders glands oc egen dapperhed.
 Hand sig ey liuges siug/ vil ey bag oonen findis/
 Naar med en fientlig hær i marchen skal anbindis.
 Hand med sit blancke suerd sig gjør en aaben vey:
 28 Ved krud- oc hunte-luct hand næsen ryncker ey.
 J bryst oc ansict hand vel dybbe saar oc skrammer
 Af kule/ suerd oc spiud med ære før annammer/
 End viser fienden ryg: Ja før vil falde slet/
 32 End lide nogen trods oc skammelig uret.
 Hand ingen efter sig for længe lader fryse:
 Vil heller slaa's her om/ end med en skiends-mund fnyse.
 Er sig dog mægtig self/ oc altid lige glad:
 36 Gjør ingen ven fortræd: bær ingen langsom had.
 13 Ved lærde mands pen tor hand ey frykte sort at gjoris:
 Kand af sin gandske sleek foruden blusel høris,

VII Digte til embedsmænd

139

- Hos store Førster hand sig Gunst at skaffe veed/
 Hos stolte fiender Fryct/ hos sine Kiærlighed.
 Hand (kort at sige) sig slet intet foretager
 Af det/ som er gemeynt/ oc ey af Himmel smager:
 Tør trodse tidens rust oc skarpe tænders magt/
 Som ey fortære kand hans prislig mindis pract.
- Velan Høy-ædle HOLCK du friske Cimber-Løfve/
 Som hafver tecd oc teer saa mangen herlig præfve
 A[f] ryttersk Herre-færd oc Helte-gjerninger/
 Til dig Jeg sicter hen/ oc dig Jeg meener her.
 Du du ret Manden est/ paa hvilken sig bequemmer
 Alt dette som er sagt; Endog en huer fornemmer/
 Som kiender din maneer/ at du langt heller gjør
 Huad prisligt er/ end der af dig at pris is hør.
 Vor Nordens klare Soel oc store Landsens Fader
 Sig vel saa trygelig oc fast paa dig forlader:
 For Dydens egen Søn hans Naade dig anseer/
 Oc dig for trofasthed al gunst oc ære teer.
 J sine Rigers egn hand ingen kand fornemme/
 Som hand tor/ fremt for dig/ udnaefne til at gjemme
 Sin stercke Kroneborg/ oc stande der til vern.
 Ney ney/ vor Holck er al hans Adels beste kiern.
 Sig striden Øresund med hendis Nymphers skare/
 Som paa den huide sand op i lystring fare/
 Til steen forandre skal/ før du til hans uven
 Af falskhed eller fryct den Fæstning gifver hen.
 O var i lifve nu vor gamle Gyldenlofve/
 Med huilcken du saa tit varst dig tilvaant at øfve/
 For tidsfordrif oc lyst/ i ryttet leeg oc færd:
 O var hand nu hos dig/ oc saa' din høye værd.
 Hans Hector-nierte da sig skulde der ved glæde/
 Med dig igien paa ny staaldbroderskab inltræde.
 Til dig igien paa ny sin strid-begiærlig flock
 Hand strax afstod/ oc var om dig forseekrit nock.
 Vor Danske Mars Her Skack tor vofve dig mod hundre
 Den vit-berømte Wurtz ey kand sig nock forundre
 Paa din Frimodighed. Dig roose Bielckerne/

- 76 Saa vel som Ebersteen oc Alefelderne.
 Vil Trampe paa parti med fienden ud at stride/
 Saa vist hand venter seyr/ naar du kun med vilt ride.
 Skal Russ forsee sin post/ vil Skultz en leyer staa/
 80 Med lycke det afgaar/ naar du kun med vilt gaa.
 Du folgin gierne med naa hulen tromme roris/
 Est færdig strax til hest saa snart trometen horis:
 Din brede Dyrendal i skeeden ruster ey:
 84 Pistolen fix afgaa'r oc siger aldrig ney.
 Lad self Andromache bekymris ofvermaade/
 Lad oc Astyanax med speden mund afraade:
 Du siger dog for dem: det icke koster hud:
 88 Du snart hjemkomme vilt: dig dermed sniger ud.
 Du for din Konge dig al farlighed paatager/
 Oc ey dit Føde Land i nødens tid forsager:
 Est heller ærlig død/ ja det vel tusindfold/
 92 End lefvendis med spot i fremmed aag oc vold.
- Men see! saa lidet som en feders vect betyder/
 Mod Kæmpens tunge sverd/ naar hand til kamp udbyder:
 Saa lidet kand oc Jeg med svagen stil oc pen
 96 Den pris afmåle ret/ som du med sverdet tien.
 Apelles al sin kunst paa Venus vil anvende/
 Kand hendis contrafey dog icke nær fuldende:
 Huis hand med pensel sig ey seer at kunde naa/
 100 Det/ saa som under vand hensat/ forborgis maa.
 Min Sang-Gudinde dig vel mere sang til ære:
 Men der til kiender sig for slet oc suag at være:
 Maa derfor sette sig udi forundring need/
 104 Oc kun berømme dig med stilletsenhed.
 Det dig er nock/ at sig med letten flugtis vinger
 Den kronit Fama self til Himlens tag opsuninger/
 Oc stillis ey før hun/ alt det som du begaa'r/
 108 J ærens æwig Bog indført oc skrefvit faar.

A. Bording.